

Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie, PAKIET 107, SCENARIUSZE LEKCJI, nazwa zasobu: *nauczyciel_2_107*, do zastosowania z: *uczeń_2_107* (materiały dla ucznia), pomoce multimedialne zgromadzone na www.matematycznawyspa.pl: *Sports song* (535_um_sports song), *Let's play together!* (536_mn_let's play together), *Let's play together! – mix* (537_mn_let's play together – mix), *Brakujące tabliczki* (544_mat_brakujace tabliczki).

Klasa II, edukacja przyrodnicza, krąg tematyczny „Zaczarowany świat teatru”

Temat: Jeden teatr dla każdego?

Cele edukacyjne:

- doskonalenie umiejętności rozróżniania wybranych zwierząt egzotycznych,
- kształcenie umiejętności rozpoznawania zależności między zwierzętami,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- doskonalenie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- rozpoznaje wybrane gatunki zwierząt egzotycznych,
- wie, że każdy organizm odgrywa w przyrodzie ważną rolę,
- rozróżnia zwierzęta roślinożerne i mięsożerne,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tabletu.

Metody: burza mózgow, rozmowa, metoda ćwiczeniowa, metoda zadaniowa.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna, praca zespołowa

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, fotografie zwierząt egzotycznych (m.in. żyrafa, słoń, lew, gepard, surykatka, hipopotam, bawół, antylopa), dla grup: tablety, adresy sprawdzonych stron internetowych opisujących zależności między zwierzętami, kartki z ogniwami dowolnego, najprostszego, łańcucha pokarmowego występującego w przyrodzie.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozpoczyna lekcję burzą mózgow – uczniowie zastanawiają się nad pytaniami: Czy w naturze są jacyś aktorzy? Czy to znaczy, że każdy organizm odgrywa w przyrodzie jakąś rolę? Nauczyciel prowadzi rozmowę z uczniami. Pokazuje dzieciom fotografie zwierząt egzotycznych. Uczniowie podają nazwy zwierząt i próbują ustalić, czym się odżywia każde ze zwierząt.

2. Nauczyciel prosi uczniów, aby wyszukali zwierzęta, które są od siebie zależne, przy czym jedno zwierzę powinno być roślinożerne. W ten sposób dzieci poznają pierwsze łańcuchy pokarmowe.

3. Uczniowie zastanawiają się, co by się stało, gdyby zginął jeden organizm z danego łańcucha pokarmowego. Na przykład gdyby wyginęły rośliny, którymi żywią się antylopy. Czy antylopy by przetrwały? Jeżeli nie mogłyby się odżywiać czymś innym, na pewno by zginęły, ale czy drapieżniki odżywiające się antylopami by wyginęły? Niekoniecznie, ponieważ mogą się one odżywiać innymi zwierzętami. Być może jednak drapieżników tych byłoby mniej. Uczniowie wykonują zadanie 1 z karty pracy.

4. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy, którym rozdaje tablety oraz kartki z zapisanymi ogniwami łańcuchów pokarmowych. Na początku każda grupa układa w odpowiedniej kolejności ogniwa łańcucha pokarmowego. Potem uczniowie wchodzą na strony internetowe podane przez nauczyciela, wybierają jedną przedstawioną na nich zależność i opisują ją pozostałym grupom. Na koniec uczniowie wykonują zadanie 2 z karty pracy.

Klasa II, edukacja matematyczna, krąg tematyczny „Zaczarowany świat teatru”

Temat: Jeden teatr dla każdego?

Cele edukacyjne:

- kształtowanie umiejętności rysowania i odczytywania planu,
- wprowadzenie kolejnych znaków rzymskich do XX,
- kształcenie umiejętności dostrzegania analogii (między znakami pierwszej i drugiej dziesiątki),
- utrwalenie umiejętności rozpoznawania kierunków na płaszczyźnie,
- porównywanie systemu dziesiątkowego, pozycyjnego z systemem rzymskim,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- potrafi narysować i odczytać plan,
- zna i stosuje znaki rzymskie do XX,
- zauważa analogię (między znakami pierwszej i drugiej dziesiątki),

PAKIET 107, PUBLIKACJA BEZPŁATNA

- zna i stosuje kierunki na płaszczyźnie,
- zauważa różnice między systemem dziesiętkowym, pozycyjnym a systemem rzymskim,
- współpracuje w grupie,
- korzysta z tablicy multimedialnej.

Metody: metoda czynnościowa, metoda ćwiczeniowa, rozmowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca w grupie, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: białe kartki papieru, karteczki do wykonania biletów, linijka, karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoc multimedialna *Brakujące tabliczki*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel dzieli uczniów na grupy. Każdej rozdaje po jednej kartce i tłumaczy, na czym będzie polegała zabawa. Dzieci będą rysowały plan, np. klasy (może to być też np. sala do nauki matematyki w przyszłości). Prowadzący dyktuje, co i gdzie ma być narysowane na planie. Na przykład: u góry, na środku – prostokątna tablica, trochę niżej – po lewej stronie – biurko, naprzeciwko, po prawej stronie – drzwi itd.

Byłoby dobrze, gdyby nauczyciel miał wcześniej przygotowany odpowiedni rysunek takiego pomieszczenia. Na zakończenie dzieci porównują obrazki.

2. Uczniowie wracają na swoje miejsca i kończą rysowanie planu z zadania 1 (najlepiej przy użyciu linijki). Nauczyciel prosi o odczytanie numerów rzędów (od I do XII – już znają, a przy następnych dzieci odgadują). Prowadzący zwraca uwagę na analogię w zapisie liczb od 1 do 10 i od 11 do 20, które wcześniej wypisał w dwóch rzędach na tablicy. Przy okazji nauczyciel opowiada o różnicach między systemem dziesiętkowym, pozycyjnym i systemem rzymskim.

3. Dzieci uzupełniają numery rzędów w zadaniu 2, a później tabelkę z zadania 3. Nauczyciel sprawdza poprawność wykonania obu poleceń.

4. Uczniowie na podstawie planu odczytują miejsca Ady i Jasia i wpisują odpowiedzi na biletach z zadania 4.

5. Nauczyciel rozdaje dzieciom karteczki i prosi, aby ustawiły się w przestrzeni rekreacyjnej, odgrywającej rolę sceny, np. w taki sposób: w trzech rzędach po tyle samo osób, w czterech rzędach: w ostatnim ma być 7 osób, a w pozostałych po tyle samo osób. Wartości i trudność tego ćwiczenia trzeba dobierać do liczebności i możliwości klasy.

6. Nauczyciel uruchamia pomoc multimedialną *Brakujące tabliczki*. Chętni uczniowie wykonują zadanie z tej pomocy.

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

Klasa II, edukacja techniczna, krąg tematyczny „Zaczarowany świat teatru”**Temat: Jeden teatr dla każdego?****Cele edukacyjne:**

- rozwijanie sprawności motoryki rąk,
- kształcenie umiejętności łączenia ze sobą różnych elementów,
- doskonalenie umiejętności pracy w grupie, poszerzenie wiedzy o teatrze,
- utrwalenie pojęć matematycznych.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- wie, jak wygląda teatr, potrafi wykonać makietę teatru,
- współpracuje w grupie, łączy w pracy różne techniki,
- zna i stosuje znaki rzymskie oraz cyfry arabskie w zakresie 20.

Metody: rozmowa, metoda zadaniowa, metoda zabawowa.

Formy pracy: praca w grupie, praca zespołowa.

Środki dydaktyczne: jeden lub dwa duże arkusze sztywnego brystolu, puste pudełka po zapalkach, opakowania po lekarstwach różnej wielkości, kolorowe skrawki materiałów, wycinanki, kolorowe papiery, taśma dwustronnie klejąca, nożyczki, mazaki, kredki.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel rozmawia z uczniami na temat pomieszczeń znajdujących się w teatrze. Uczniowie opowiadają o swoich doświadczeniach (czy byli w teatrze, jak wygląda teatr).
2. Prowadzący wyjaśnia, że na dzisiejszych zajęciach uczniowie zaplanują, a później wykonają makietę teatru i jego poszczególnych pomieszczeń.
3. Uczniowie wyjmują potrzebne materiały. W zależności od tego, jak liczna jest grupa uczniów, należy przygotować jeden lub dwa duże arkusze brystolu będące podstawą makiety. Następnie nauczyciel dzieli klasę na grupy i każdej przydziela do wykonania jedno pomieszczenie w teatrze, np.: scenę, widownię, szatnię i pomieszczenie dla aktorów.
4. Na brystolu uczniowie najpierw przyklejają materiał, który będzie wykładziną oddzielającą scenę od widowni. W miejscu, gdzie siedzą widzowie, należy nakleić kawałek materiału. Do wykonania krzesełek/fotelików dla publiczności można wykorzystać pudełka po zapalkach. Zewnętrzna część pudełka będzie stanowić oparcie fotelika, a wewnętrzna – siedzisko. Za pomocą taśmy dwustronnie klejącej należy przykleić do krzesełka materiał obiciowy. Rzędy krzeseł dzieci oznaczają za pomocą znaków rzymskich od I do XX, a miejsca siedzące – za pomocą cyfr arabskich.
5. Uczniowie wykorzystują pozostałe pudełka do zrobienia sceny, szatni i pomieszczeń dla aktorów. Skrawki materiałów mogą im posłużyć do wykonania kurtyny.
6. Poszczególne grupy przyklejają przygotowane przez siebie pomieszczenia na brystolu.
7. Uczniowie sprzątaj swoje miejsca pracy.
8. Na koniec odbywa się prezentacja makiety (lub makiet) teatru.

Klasa II, język angielski, krąg tematyczny „Sport”

Temat: I can swim but I can't play basketball

Cele edukacyjne:

- kształcenie umiejętności mówienia,
- kształcenie umiejętności rozumienia ze słuchu,
- kształcenie umiejętności czytania,
- kształcenie umiejętności myślenia naukowego,
- rozwijanie umiejętności korzystania z nowoczesnych technologii.

Oczekiwane osiągnięcia ucznia:

Uczeń:

- nazywa i odgrywa czynności związane ze sportem i spędzaniem wolnego czasu,
- śpiewa piosenkę,
- słucha historyjki,
- formułuje wnioski, prowadzi obserwacje oraz odpowiada na pytania,
- numeruje obrazki zgodnie z treścią historyjki,
- czyta wyrazy i proste zdania,
- korzysta z nowoczesnych technologii.

Metody: metoda TPR, piosenka, metoda audiolingwalna, historyjka, metoda komunikacyjna, metoda zadaniowa, ćwiczenia interaktywne.

Formy pracy: praca zbiorowa, praca indywidualna.

Środki dydaktyczne: karty pracy: *Ad@ i J@ś na matematycznej wyspie – materiały dla ucznia*, komputer z dostępem do internetu i rzutnik multimedialny/tablica multimedialna, pomoce multimedialne: *Sports song, Let's play together!, Let's play together! – mix*.

Przebieg lekcji:

1. Nauczyciel wita się z uczniami. Następnie zaprasza jedną osobę do tablicy. Po cichu podaje jej określoną czynność, np. „ride a bike”. Zadaniem ucznia jest zademonstrowanie tej czynności, a pozostali nazywają ją w języku angielskim. Prowadzący powtarza czynności z pozostałymi wprowadzonymi podczas poprzedniej lekcji słowami i wyrażeniami.

2. Prowadzący informuje uczniów, że za chwilę odtworzy nagranie z piosenką poznaną na poprzedniej lekcji (*Sports song*). Nauczyciel wspólnie z uczniami ustala sposób, w jaki zilustrują ruchem tekst piosenki (np. gdy uczniowie usłyszą słowa: „Come on, play basketball with me!”, wszyscy udają, że kozłują piłką do kosza).

4. Nauczyciel staje przed klasą i z wesołą miną demonstruje pływanie oraz mówi: „I can swim”. Po chwili ze smutną miną pokazuje grę w piłkę nożną i mówi: „I can't play football”. Prowadzący upewnia się za pomocą pytań, czy uczniowie zrozumieli różnicę między tymi

dwoma zdaniem. Nauczyciel może też zademonstrować czynności na innych przykładach. Jednocześnie prosi uczniów, aby powtarzali za nim zdania. Przy okazji tego zadania wprowadza dwa nowe wyrazy: „rollerblade” i „skateboard”.

5. Nauczyciel mówi: „Let’s listen to the story!”. Jednocześnie tłumaczy, że obrazki z historyjki znajdują się na karcie pracy. Następnie odtwarza historyjkę (pomoc multimedialna *Let’s play together!*), a uczniowie uważnie jej słuchają, śledząc obrazki.

Tekst nagrania:

Obrazek 1

Tara: Come on everybody, I want to rollerblade.

Emma: Oh no. I can’t rollerblade.

Obrazek 2

Tara: So let’s play basketball together!

Sam: I’m sorry, I can’t play basketball.

Obrazek 3

Tara: Maybe you want to skateboard?

Jimmy: No, I’m sorry, I can’t.

Obrazek 4

Tara: Mhmm... I know! Let’s climb together! Everybody can climb trees.

Emma: I can do that!

Jimmy and Sam: Me too!

Obrazek 5

Tara: Look! Fluffy can climb trees as well!

6. Po wysłuchaniu nagrania nauczyciel wspólnie z uczniami omawia historyjkę. Sprawdza jej ogólne zrozumienie przez dzieci. Nauczyciel może zadawać pytania o sens historyjki, może również zadawać proste pytania, wskazując na poszczególne obrazki z historyjki, np. „What’s this?”, „Can Tara rollerblade?”. Uczniowie odpowiadają na pytania nauczyciela, np. „A ball/Yes!”. Nauczyciel tłumaczy również nowe słownictwo („together”, „Let’s/I’m sorry”, „fluffy”, „trees”).

7. Nauczyciel ponownie odtwarza nagranie z historyjką, jednak po każdym wypowiedzianym przez bohatera historyjki zdaniu zatrzymuje nagranie, a uczniowie powtarzają usłyszane wypowiedzi. Podczas tego ćwiczenia dzieci mają również uważnie śledzić obrazki i tekst w chmurkach.

8. Uczniowie wykonują zadanie na kartach pracy i tablecie/tablicy multimedialnej. Numerują obrazki na kartach pracy we właściwej kolejności (zgodnie z historyjką). Następnie zadaniem uczniów jest wysłuchanie pomieszanych fragmentów historyjki i ponumerowanie ich zgodnie z kolejnością, w jakiej pojawiają się w nagraniu. Nauczyciel może odczytać zdania z historyjki w nieprawidłowej kolejności.

9. Nauczyciel zwraca uwagę uczniów na kącik Ady i Jasia, którzy pomagają im w nauce języka angielskiego. Na karcie pracy znajduje się słowniczek obrazkowy. Uczniowie wspólnie z nauczycielem utrwalają/powtarzają wymienione w nim elementy. Nauczyciel żegna się z uczniami.

